

Grote tafel

Tycho, Brodo en Bogdan en nog veel anderen zitten aan de grote tafel. Er gebeurt niets totdat Brodo zegt: “ik heb een euro in mijn broekzak.”

“Dat is niet waar,” roept Tycho onmiddellijk, “je hebt niets in je zak!”

Brodo steekt een hand in zijn zak en zegt: “Jawel, ik heb wel een euro in mijn zak. Ik voel hem.”

Bogdan zegt: “Je hebt een hand in je zak. Een dameshand.”

Anderen roepen er doorheen. Je hoort nog suggesties als: “Linkerhand! Rechterhand! Kinderhand! Lamme hand! Winterhand!”

Brodo kijkt sip en zegt: “Maar ik heb echt een euro in mijn zak. Ik kan hem er alleen niet uithalen.”

Nout schiet een propje in het oor van Brodo en die stopt van schrik zijn hand in dat oor. Het propje zakt langzaam naar binnen, maar neemt daarna geen deel meer aan het verhaal. Brodo evenmin.

Jonas is gaan staan en verklaart plechtig: “Ik heb een boek geschreven! Of nee: ik ben een boek aan het schrijven. Of nee: ik wil een boek gaan schrijven. En de titel luidt” –

“De verwonde oesters,” zegt Zoltan snel, “maar nee, dat is een veel te mooie titel voor jouw lelijke boek.”

“Mijn boek is niet lelijk,” zegt Jonas, “want het is er nog niet. Iets dat er niet is, kan niet lelijk zijn.”

“En ook niet mooi,” vult Derk aan, “maar je kunt wel heel mooi heel dom praten.”

“Ik heb misschien toch geen euro in mijn zak,” zegt Brodo heel onverwacht. “Nee-hee!” schreeuwt Bogdan, “je hebt een dameshand in je zak!”

“Haal hem er eens uit! Mag ik hem eens in mijn zak? Het is rechterhand! Ja, het is een linkerhand!” Het is heel onduidelijk wie dit allemaal roepen.

Jonas zegt: “Ik heb wel een titel nodig voor mijn boek. Maar niet eentje die snel bedacht kan worden. Zo snel als jij hem niet bedacht, kan helemaal niet.”

En dan zegt Zoltan: ‘De verwonde oesters’ is een prachtige titel voor een boek. Maar jij zult dat boek niet schrijven.”

“Ik ga het schrijven! Nee, ik! Ik ga het ook schrijven! Nee! Wij gaan het samen schrijven!” Het is opnieuw heel onduidelijk wie dit allemaal roepen. Maar het zou kunnen dat Arie dit allemaal in zijn eentje roept. Hij is meerstemmig, maar dat valt nooit op in gezelschap.

Iemand schopt tegen een poot van de tafel, maar de tafel vindt het niet erg. Of nee, er heeft niemand tegen een tafelpoot geschopt. Er zijn er wel die Brodo zijn broek hebben uitgetrokken, maar in zijn broekzak zit alleen zijn hand. Jonas probeert staand het begin van zijn boek te schrijven, maar Zoltan pakt hem zijn pen af en dan gaat Jonas weer zitten. “Ik denk niet dat ik zittend mijn mooie boek kan schrijven,” zegt hij nog als Zoltan ‘einde’ op een van zijn wangen schrijft. Arie roept nog eerst nog van alles, maar daarna wordt het echt weer helemaal stil aan de grote tafel...